

Ortadoğu'da Mazlumun Zalimleşmesi

Tarih boyunca Ortadoğu coğrafyasında yaşayan halklar ve milletler dünyanın kaderini ve gidişatını belirlemede diğer toplumlardan çok daha ayrı bir yere sahip olmuştur. Bu coğrafya, İslam'dan önceki dönem de dâhil olmak üzere hem kültürel anlamda hem de ticari faaliyetler anlamında bir köprü vazifesi gördüğünden her zaman iç ve dış güçlerin ilgi odağı olmuştur. Medeniyetlerin beşiği ve geliştiği yer olarak da bilinen Ortadoğu'da yaşayan halklar; din, dil, kültür, folklor, âdet ve görenekler açısından ne kadar farklılaşsa da hemen her zaman birbirini bağlayan değişik öğeler ve semboller etrafında birleşerek ortak mekân ve zeminde bir arada yaşamayı sürdürebilmiştir. Ancak bütün ortak paydalarına rağmen halklar arasında zaman zaman ihtilaf ve çatışmalar da yaşanmıştır. Bu çatışmaların en yıkıcıları ise bölgeye dışarıdan yapılan müdahaleler sebebiyle olmuştur. Bölgede yaşayan değişik topluluklar bazen haksız ve adil olmayan bir şekilde bölge gerçeklerinden uzaklaştırılmış, yabancılaştırılmış ve çoğu zaman büyük zulümlere maruz kalmıştır.

Bu gruplardan biri de Suriye Kürtleridir. Özellikle son dönemde yaşanan gelişmeler, söz konusu grubun ciddi anlamda tarihsel bağlarından koparılıp değişik projelerin bir parçası haline getirildiğini düşündürmektedir. Nitekim, Suriye'de Kürtlerin haklarını savunduğunu söyleyen PYD'nin sözde lideri olan Salih Müslim, *Reuters* haber ajansına verdiği bir röportajında "Rakka kenti, DAES'ten geri alınmasından sonra, YPG ve müttefikleri tarafından kurulmakta olan yerinden yönetim sistemine katılacaktır. Rakka'nın 'dost eller' tarafından yönetilmesi gerekmektedir. Aksi takdirde Rakka tüm Suriye'deki 'özerk yönetimlerin' bulunduğu federal sistem için bir tehdit oluşturacaktır" açıklamasında bulunmuş ve adeta gidişattan duyduğu memnuniyeti göstermiştir.

Rakka nüfus bakımından Suriye'deki en büyük şehirlere biridir. Burada yaşayanların büyük çoğunluğunun da Arap Müslümanlar olduğu bilinmektedir. Arap Baharı gösterilerinin başladığı günlerde Suriye'nin tamamında olduğu gibi Rakka'da da halk devrime destek vermiş ve Suriye rejimine karşı çıkmıştır. 2013 yılında şehrin DAES'in eline geçmesi ile Rakkalılar için zorlu bir süreç başlamıştır. Zira bu süreçte şehir bir yandan içeriden DAES'in baskılarına bir yandan da koalisyon uçaklarının bombardımanlarına maruz kalmıştır.

İki ateş arasında kalan Rakkalıların içinde buldukları koşulların ne kadar ağır olduğunu tahmin etmek hiç de zor değildir. Bugünlerde ise Rakka'ya yakın Tabka askerî hava alanının DAES tarafından PYD'ye verildiği ve PYD güçlerinin kısa süre içinde Rakka şehir merkezine girmeyi planladığı yönünde haberler gelmektedir. PYD ve Batılı müttefiklerinin muhtemelen kısa süre içerisinde Rakka şehir merkezine operasyonlar düzenleyip şehri ele geçirecekleri anlaşılmaktadır.

PYD ve lideri, Arap Baharı olaylarının Suriye'de başladığı ilk günlerde Suriye'nin kuzeyinde, Kürtlerin çoğunlukta yaşadığı yerlerde silahlanan terör örgütü PKK'nın da girişimiyle, yıllarca kimlikleri bile tanınmayan ve insan yerine konulmayan Kürtlerin devrim hareketine katılmalarını büyük ölçüde engellemiştir. Zaman içinde Batılı ülkelerin radarına giren ve Suriye'nin kuzeyinde önceleri sadece Kürtleri savunmak ve haklarını elde etmek iddiasındaki PYD ve müttefiklerinin asıl niyetleri şimdilerde anlaşılmaktadır. Salih'in yukarıdaki sözleri aslında, "Rakka'da Kürtler yaşamamasına rağmen orayı biz işgal edeceğiz" anlamına gelmektedir. Bu da Salih ve PYD'nin Suriye'de ABD, Rusya, DAES ve Suriye rejiminin yardımlarıyla ele geçirdiği topraklardan memnun olmadığını ve Arapların topraklarına göz diktiğini göstermektedir. Aslında PYD'nin bu işgal faaliyetleri sadece Rakka ile sınırlı görünmemektedir. Daha önce de Arapların çoğunlukta yaşadığı yerleri işgal eden PYD, Mümbiç ve Tel Abyad gibi bölgelerdeki yerli nüfusu göçe zorlayarak insanları köylerinden, topraklarından ve evlerinden sürmüştür. Bugün Rakka'yı işgal etmeye hazırlanan PYD güçlerinin muhtemelen bununla da yetinmeyeceği, bölge demografisinin kalıcı bir şekilde değiştirilmesi planları çerçevesinde daha sonra Deyr-u Zor'a yöneleceği tahmin etmek mümkündür.

Türkiye-Suriye sınırının da bu işgalden ciddi manada etkilenmeyeceği ortadadır. PYD'nin bu işgal girişimi ve ele geçirdiği bölgelerde uyguladığı zulüm, sadece Arapları hedef almamaktadır, esasen farklı düşünen diğer Kürtler de aynı muameleyi görmektedir. Hatta bizzat Müslim Salih'in tefsir profesörü olan ağabeyi Mustafa Müslim'in de topraklarından sürgün edildiği ve PYD'nin kontrolünde olan kendi evine dahi gidemediği bilinmektedir.

Daha dün kadar Suriye rejimi tarafından zulme uğrayan ve hiçbir hak ve hukukları tanınmayan bu

insanların bugün zalimle aynı duruma düşmüş olması ise meselenin en dramatik taraflarındandır. Zira zulme uğrayan bu insanların nasıl olup da aynı cürmü işleyebildiklerini anlamak vicdan sahiplerinin kavrayabileceği bir şey değildir! Halbuki normal şartlarda bu süreçlerden geçen toplumlar ve halkların, böylesi savaş zamanlarında empati kurmalarını ve diğer mazlumlarla dayanışma içinde bulunmalarını beklemek en tabii şeydir.

Ortadoğu coğrafyasında bu kader ne yazık ki sadece Suriye'deki olaylarla sınırlı değildir. Aynı durum Yahudiler için de söz konusudur. Dünyanın her köşesinde ikinci sınıf vatandaş muamelesi gören ve hor görülen bir cemaat olarak yaşadıkları uzun diaspora döneminde devlet ve egemenlik hafızalarını yitiren Yahudiler, 1492'de Endülüs'te İspanyollar tarafından büyük bir kıyım uğramıştır. Zulme uğrayan Yahudi topluluğu Müslüman bir belde olan Osmanlı'ya sığınarak varlığını sürdürebilmiştir. Osmanlı Müslüman hükümdarların bu mazlumları himaye etme politikaları, İslam tarihinde gururla sunulan bir tarih anlayışını oluşturmaktadır. Yine Yahudilerin Avrupalılar tarafından 2. Dünya Savaşı sırasında uğradıkları zulüm ise hafızalarda halen tazedir.

Avrupa'da ikinci sınıf muamele gören, hakları tanınmayan ve kötülüğün kaynağı olarak kabul edilen Yahudiler, yine Batılı güçlerin planları çerçevesinde, bir devlet hafızasından yoksun olarak 1948 yılında Filistin topraklarında İsrail adında bir işgal devlet kurmuştur. 2000 yıl süren devletsizlik ve siyasetsizlikten sonra Yahudiler, dünyanın farklı yerlerinden buraya gelerek bir devletin kurucu unsurları olmuş ve muktedir durumuna gelmiştir. Artık yönetilen değil yöneten bir halk olarak ortaya çıkan Yahudiler -başka bir deyişle o güne kadar Hristiyanların ve Müslümanların idaresi altında yaşayan Yahudiler- İsrail sınırları içinde ilk defa Müslüman ve Hristiyan vatandaşları yöneten bir makama yükselerek yeni bir meydan okuma içine girmişlerdir.

Bugün İsrail, hâkimiyeti altında tuttuğu Müslüman, Hristiyan ve bedevi toplulukların hiçbir insani hakkını tanımamaktadır. Filistin topraklarının asıl sahipleri olan Müslümanların ve Hristiyan tebaanın her türlü kültürel ve hukuki hakkını reddeden İsrail, zulme uğrayan bir toplumdan zulmü gündelik politikaları haline getiren bir topluma dönüşmüştür. Siyonizmin de etkisiyle tarihsel gerçeklerden soyutlanarak akla ve vicdana sığmayan bir hal alan bu durum ise herhalde ancak "mazlumun zalimleşmesi sendromu" ile açıklanabilir.